

Wnioski przyjęte na seminarium pt.:

„Kierunki rozwoju Polskiego Towarzystwa Leśnego – wyzwania organizacyjne i programowe”

Siemianice, 1-2 marca 2019 r.

Uczestnicy seminarium, po wysłuchaniu wystąpień wygłoszonych na sesji referatowej oraz głosów w dyskusji

stwierdzają, że:

1. Cel seminarium został zdefiniowany jako przedyskutowanie aktualnych problemów i wyzwań stojących przed Towarzystwem oraz sformułowanie wniosków pozwalających efektywnie realizować zadania i budować przyszłość Organizacji. Seminarium nawiązuje do tematu i problematyki dwóch spotkań, zorganizowanych przez PTL również w Siemianicach, tj.:

- Sympozjum pt. „Kierunki rozwoju Polskiego Towarzystwa Leśnego – dla dobra lasów i leśnictwa” - w dniach 10-11 marca 2006 r. oraz
- Posiedzenia Zarządu Głównego PTL nt. „Przyszłość i propozycje nowych form działalności PTL” - w dniach 16-17 marca 2009 roku.

Dokonana analiza wniosków przyjętych na w/w spotkaniach pozwala na stwierdzenie, że Towarzystwo nasze w przeszłości trafnie sformułowało zadania, cele i drogi ich realizacji, a większość przyjętych wówczas kierunków działań jest realizowana także obecnie.

2. Wyzwania, przed którymi aktualnie staje Towarzystwo, tworzą istotnie zmieniające się w ostatnich latach warunki funkcjonowania leśnictwa, do których m.in. należą: podważanie pryncypiów wielofunkcyjnej gospodarki leśnej, ostry medialny spór o koncepcję ochrony przyrody w lasach, negatywna kampania medialna, ingerencja polityki i polityków w leśnictwo, pogłębiające się podziały wewnętrzne, obniżenie autorytetu zawodu leśnika oraz wpływ mediów społecznościowych na komunikację leśników ze społeczeństwem.

3. Polskie Towarzystwo Leśne wielokrotnie odnosiło się merytorycznie do strategicznych kwestii polskiego leśnictwa, korzystając z ocen dokonywanych przez grona kolegialne z Towarzystwem związane.

Memoriały, stanowiące jedno z historycznych osiągnięć PTL-u, były ongiś i nadal będą wypracowywane w wyniku merytorycznej dyskusji i zatwierdzane przez Zarząd Główny

PTL, a co najmniej przez jego Prezydium, co daje gwarancję ich obiektywności. Musimy, tak jak to było dotychczas, dbać o oddzieloną od bieżących koniunktur politycznych merytorykę naszych ocen i opinii, co pozwoli na utrzymanie pozycji i prestiżu PTL.

4. PTL, jako organizacja pozarządowa, powinna podejmować działania w zakresie kształtowania relacji leśnictwa z otoczeniem – głównie poprzez współpracę ze środowiskiem naukowym, przemysłem drzewnym, z publikatorami oraz z innymi organizacjami pozarządowymi, między innym poprzez organizację wspólnych sesji i sympozjów, prelekcji i publikacji stanowisk i opinii, szczególnie w obszarach konfliktowych. W działaniach tych należy w jak najszerszym stopniu korzystać ze współpracy z ośrodkami akademickimi oraz z instytutami naukowymi.
5. Realizacja zadań statutowych Towarzystwa wymaga położenia nacisku na nowe, bardziej skuteczne formy funkcjonowania, nadążające za zmieniającymi się dynamicznie uwarunkowaniami zewnętrznymi. Zaliczyć do nich należy wykorzystywanie technik informatycznych do komunikacji wewnątrzorganizacyjnej oraz w komunikacji zewnętrznej. Szczególnie ważnym obszarem komunikacji i obrazem aktywności są strony internetowe Zarządu, oddziałów i komisji. Należy położyć nacisk na ich prowadzenie.
6. Należy zapewnić rozwój „Sylwana”, które to czasopismo obchodzić będzie w roku przyszłym swoje 200-lecie. PTL podjął już starania, mające na celu wydawanie anglojęzycznej elektronicznej wersji czasopisma, co pozwoli poszerzyć krąg jego odbiorców oraz ugruntować wysoką pozycję wśród czasopism naukowych. Konieczne jest także dokończenie digitalizacji całego zakresu wydawniczego „Sylwana” oraz szerokie rozpropagowanie jubileuszu.
7. Istnieje potrzeba rozszerzenia i pogłębienia naszej współpracy z zagranicą, głównie w zakresie wymiany poglądów co do problemów z zagrożeniem stabilności stanu lasu, metod i sposobów prowadzenia gospodarki leśnej, wdrażania programów wspólnotowych UE czy też rozwiązywania konfliktów na linii ochrona przyrody - gospodarka leśna.
8. Celowy jest udział przedstawicieli Towarzystwa w posiedzeniach komisji sejmowych. Na szczeblu Zarządu Głównego powinna zostać wyznaczona osoba odpowiedzialna za śledzenie tematyki i terminów posiedzeń komisji sejmowych – i dobór delegata Towarzystwa, który w danym posiedzeniu weźmie udział.
9. Konieczna i pilna jest odbudowa osobowa komisji – i wzrost ich aktywności. Wśród członków Towarzystwa należałoby rozpropagować informację, że komisje mają charakter otwarty – i jeśli znajdują się osoby, które zechcą w nich pracować – to należy z oferty tej skorzystać.
10. Należy zobowiązać oddziały do bezzwłocznego wdrożenia procesu wizualizacji PTL, bezzwłocznie po otrzymaniu Księgi identyfikacji wizualnej z Zarządu Głównego.

11. Istnieje potrzeba utworzenia placówki naukowej, zajmującej się historią leśnictwa, np. w postaci odpowiedniej komórki w Instytucie Badawczym Leśnictwa lub przy Ośrodku Kultury Leśnej w Gołuchowie.
12. Na doroczne zjazdy Towarzystwa należy zapraszać po dwóch przedstawicieli studentów z trzech uniwersyteckich Wydziałów Leśnych (Kraków, Poznań, Warszawa) – finansując ich pobyt. Wybór przedstawicieli winien leżeć w gestii Kół Leśników działających przy tych Wydziałach.
13. Należy zorganizować seminarium poświęcone tematyce parków narodowych.
14. Należy rozwijać standardy prowadzenia księgowości w PTL.
15. Znakomita większość członków PTL wywodzi się spośród pracowników Lasów Państwowych. Z tego tytułu Towarzystwo nie może pozostać bierne na pojawiające się sygnały, że kadry kierowniczej – szczególnie od nadleśniczego wzwyż – z powodu bardzo częstych i licznych zmian kadrowych, brakuje poczucia stabilizacji.